

En **Marcel·lí Reyes i Vidal**,

portaveu del Grup

Municipal d'ERC a l'Ajuntament de Gavà, i **Josep Campmany i Guillot**,

, president de la Secció Local d'ERC de Gavà, en representació de la Secció Local de Gavà d'Esquerra Republicana de Catalunya, domiciliada a efectes de notificacions a l'apartat de correus, 24, de la ciutat de Gavà, 08850 (Baix Llobregat).

EXPOSEM:

Que, en base als següents ANTECEDENTS:

-
1. Segons anunci de 21 de novembre de 2003 (BOPB 302, 18.12.2003, pàg. 21), l'expedient del projecte "Recuperació del sistema dunar en el front marítim de Gavà, tram III, entre els carrers de Salou i Palafrugell, terme municipal de Gavà (Barcelona)" es troba sotmès a informació pública durant un termini de 20 dies hàbils a fi que tothom pugui formular-hi observacions.
 2. El Grup que representem, tot i estar globalment d'acord en el projecte, creu que té algunes mancances i pot ser millorat, i per això utilitza la via d'informació pública per presentar un seguit d'observacions.
-

Ens personem en el tràmit d'informació pública de l'esmentat acord i presentem les següents

OBSERVACIONS:

1. Sobre la incorporació de solucions a la insalubritat del tram final de la riera dels Canyars.

- 1.1. La riera dels Canyars és un curs hídric superficial que, en l'àmbit del projecte portat a exposició pública, discorre paral·lel al carrer de Salou de Gavà. Drena la vall de la Sentiu, la vall de Joan i el Pla de Queralt, i la part final del curs discorre pel Delta del Llobregat. La riera desemboca a la Mediterrània, a la platja de Gavà. Com tots els petits cursos d'aigua que desemboquen als deltes de la Mediterrània, no existeix pròpiament una boca de desguàs oberta al mar, sinó que la riera acabava en un estanyol no permanent de reduïdes proporcions, que acumulava al tram final l'aigua dolça procedent de la riera. Per infiltració, aquesta aigua dolça passava a l'aqüífer sense ocasionar problemes de salubritat.
- 1.2. Tot i això, durant la dècada dels noranta, la Junta d'Aigües va canalitzar aquesta riera, tot creant un canal obert encimentat de 25 metres d'ample, es van extreure els àrids del fons i es van substituir per argiles, un material altament impermeable que impedeix la infiltració de l'aigua. Això ocasiona que l'aigua acumulada a l'estanyol de la desembocadura es corrompeixi, amb el consegüent problema de pudors i degradació mediambiental, que afecta els veïns i els banyistes de les platges de Gavà.
- 1.3. A més de l'exposat, cal esmentar també que, cada any, en compliment de les directrius de neteja dels cursos d'aigua, l'administració competent arrasa tota la vegetació del tram final de la riera dels Canyars i buida cap a la platja, amb bombes, l'aigua corrompuda de l'estanyol, amb les consegüents molèsties per als banyistes i veïns, que s'han queixat per escrit a l'administració (escrit adreçat a l'Ajuntament de Gavà, de 31 d'agost de 2001, per part de l'Associació de Veïns de Gavà Mar, amb el número de registre d'entrada 9196; s'adjunta còpia).
- 1.4. Creiem que el projecte hauria d'incloure un tractament del tram final de la riera dels Canyars compatible amb la necessitat de millorar substancialment la salubritat del tram final de la riera dels Canyars, atès que actualment les pudors i l'aspecte afecten els veïns i els banyistes. El projecte es limita a planificar una passarel·la per sobre de la riera, per donar continuïtat al passeig marítim, sense realitzar cap proposta per acabar amb l'actual estat insalubre d'aquesta desembocadura.

2. Sobre la restauració ecològica de la desembocadura de la riera dels Canyars.

- 2.1. L'Ajuntament de Gavà, amb l'ajut i la coordinació del Museu de Gavà, gràcies a una subvenció europea, va realitzar una recuperació ecològica de la riera dels Canyars l'any 1995, amb la plantació de flora típica de les zones humides, que va adquirir l'aspecte d'un estany deltaic més, segons consta en diversos expedients i segons es va divulgar a tota la ciutadania a través del butlletí del Museu de Gavà, «La Plana del Baix Llobregat», núm. 8, setembre 1995, p. 2. (S'adjunta còpia).
- 2.2. La raó profunda d'aquesta actuació és que la desembocadura de la Riera dels Canyars és una zona humida, i per tant un Espai Natural d'acord amb l'establert a l'article 11 de la Llei 12/85 d'Espais Naturals de Catalunya. Segons aquest article, *«totes les zones humides han d'ésser preservades de les activitats susceptibles de provocar-ne la recessió i la degradació»*.
- 2.3. Malgrat que la llacuna de la desembocadura de la Riera dels Canyars no està inclosa –de moment– a l'Inventari de zones humides de Catalunya, sí que està inclosa dins dels supòsits de l'article 11 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals. L'Inventari de zones humides de Catalunya es defineix com un instrument «obert», i la desembocadura de la riera dels Canyars s'hi podria incorporar en futures revisions, segons explica el Conseller de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya en seu parlamentària, (Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya, núm. 262, del 12 de febrer de 2002, p. 48 i 49, del qual s'adjunta còpia). Entenem que en aquest cas no procedeix una identificació, que seria restrictiva, entre els espais inclosos a l'Inventari de zones humides de Catalunya i els espais afectats per l'article 11 de la Llei 12/1985. Si bé és cert que totes les zones humides inventariades estan afectades per l'article 11 de l'esmentada Llei, per contra no totes les zones humides afectades per l'article 11 de l'esmentada Llei s'inclouen a l'inventari, que té un criteri restrictiu: *«unitats ecosistemàtiques funcionals que presenten en l'espai i el temps una anomalia hídrica positiva respecte del medi adjacent»*. La desembocadura de la riera dels Canyars d'adequa a la definició que l'esmentat article fa de zona humida, a saber: *«zones naturals de maresma, aiguamoll, torbera o aigües rases, permanents o temporals, d'aigües estancades o torrents, dolces, salabroses, salines, amb inclusió de les zones d'aigües marines la profunditat de les quals no excedeix els sis metres»*.
- 2.4. L'esmentat informe tècnic del Museu de Gavà, publicat a «La Plana del Baix», reconeix que *«la riera, tot i ser u medi evidentment antropitzat, encara mantenia importants funcions en la complexa dinàmica del mosaic d'ecosistemes del delta»* i que *«amb la recuperació de la riera (...) revifem un ecosistema vital per a la conservació de la biodiversitat i la dinàmica del delta del Llobregat i del massís del Garraf»*. És doncs fora de dubte la importància ecològica de la riera dels Canyars.
- 2.5. Entenem que aquest projecte és el marc adequat per contemplar el tractament ecològic d'aquesta zona humida, tal com disposa l'article 3 de la Llei 12/1985 d'Espais Naturals de Catalunya. Especialment rellevant és l'article 6 de l'esmentada Llei, que indica que *«les obres d'infraestructura públiques o privades, incloses les referides a serveis tècnics o urbanístics, en espais naturals han de limitar en la mesura que sigui possible els efectes sobre la integritat de la natura, minimitzar l'impacte paisatgístic i prendre, quan s'escaigui, mesures adequades per a la restauració o el condicionament de les àrees alterades»*. Entenem que el projecte exposat al públic és precisament una obra d'infraestructura que afecta un espai natural, definit d'acord amb l'establert a l'article 11 de l'esmentada Llei 12/1985.
- 2.6. Considerem que el projecte hauria d'incloure el manteniment del projecte portat a terme pel Museu de Gavà, així com proposar mesures alternatives que permetessin la conservació d'aquest estanyol, la vegetació de maresma, i la infiltració de l'aigua dolça.
- 2.7. Suggerim que una possible solució per a aquesta proposta seria recuperar la permeabilitat del sòl del canal de la riera dels Canyars, en el tram final. D'aquesta manera, l'aigua s'infiltraria naturalment al subsòl sense corrompre's, alhora que es permetria el creixement de la vegetació autòctona. D'aquesta manera també s'evitaria la intrusió directa d'aigua salada del mar, i s'alleujaria la salinització de l'aqüífer.
- 2.8. A títol il·lustratiu, adjuntem un informe sobre la importància naturalista d'aquestes petites zones humides litorals en el context del Delta, i la possibilitat d'incrementar-ne el nombre amb actuacions públiques.

3. Sobre els espigons de la desembocadura de la riera dels Canyars.

- 3.1. La Junta d'Aigües de la Generalitat de Catalunya va emetre, el 22 de juny de 1995, un informe respecte del tractament del tram final de la riera on s'indicava que s'havia redactat una proposta d'arranjament de la desembocadura que incloïa la construcció d'uns espigons de sortida al mar. Aquesta solució, a més de destruir l'estanyol, afavorirà la intrusió d'aigua salina i tallarà la continuïtat de la platja.
- 3.2. El projecte posat a exposició pública contempla l'arranjament del tram final de la riera dels Canyars, i reflecteix als plànols del projecte la construcció de dos espigons suavitzats.
- 3.3. Creiem que el projecte s'hauria de reformular de forma que es garantís que no es trenca la continuïtat de la platja amb espigons.

4. Documents adjunts.

- 4.1. Escrit de queixa veïnal pel tractament insalubre del tram final la riera dels Canyars.
- 4.2. Informe del Museu de Gavà sobre la riera, publicat al butlletí del Museu de Gavà, «La Plana del Baix Llobregat», núm. 8, setembre 1995, p. 2.
- 4.3. Informació parlamentària sobre la riera dels Canyars, Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya, núm. 262, del 12 de febrer de 2002, p. 48 i 49.
- 4.4. Informe sobre l'interès i possibilitat de recuperar zones humides al delta del Llobregat.

En conclusió, entenem que el projecte hauria d'incloure una actuació per garantir la salubritat del tram final de la riera dels Canyars, compatible amb el tractament i recuperació natural de l'estanyol de la desembocadura, a fi de possibilitar-ne la inclusió futura en el catàleg de zones humides de Catalunya, i al mateix temps assegurar que l'arranjament del tram final dels marges de la riera no trenca la continuïtat de la platja.

SOL·LICITEM:

1. Que s'admeti aquest escrit i es tinguin en compte les observacions presentades.
2. Que es doni a l'entitat sotasignada per compareguda i interessada en l'expedient administratiu al qual s'ha fet referència, i que se'ns notifiqui amb l'antelació requerida qualsevol informació sobre aquest expedient o les resolucions que es prenguin, tot mantenint-nos al corrent del procediment administratiu que se'n derivi.
3. Que, d'acord amb els articles 54.1 i 86.3 de la Llei 30/92 de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, segons els quals la decisió d'acceptar o denegar aquestes al·legacions ha d'estar motivada, i els al·legants tenim dret a obtenir una resposta raonada, s'adjunti a la eventual comunicació de l'acceptació o refús, total o parcial, d'aquestes al·legacions, l'informe jurídic - tècnic preceptiu.

Us prego que considereu aquesta sol·licitud.

Gavà, 31 de desembre de 2003

Marcel·lí Reyes i Vidal
Portaveu del Grup Municipal d'ERC

Josep Campmany i Guillot
President de la secció local d'ERC

IL·LE. SR. ENGINYER EN CAP DE LA DEMARCACIÓ DE COSTES A CATALUNYA